

Domácí nedělní bohoslužba – 4. v mezidobí

1) Úvod

píseň: Den jak den, zpěvník Orlice s. 3

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dříve než se zaposloucháme do Božího slova litujme svých hříchů:

*Vyznávám se všemohoucímu Bohu a vám všem,
že často hřeším myšlením, slovy i skutky
a nekonám, co mám konat:
je to má vina, má veliká vina.*

*Proto prosím Matku Boží, Pannu Marii,
všechny anděly a svaté i vás, bratři a sestry,
abyste se za mě u Boha přimlouvali.*

*At' se nad námi smiluje všemocí Bůh, odpustí nám hříchy a dovede nás do života věčného. **AMEN.***

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

2) Čteme z Písma svatého

1. čtení Dt 18,15-20

Knih Deuteronomia je pojatá jako Mojžíšova předsmrtná řeč k Izraeli, který má právě vejít do zaslíbené země. Mojžíš předal „Boží slova“ (zákony a ustanovení) a pomalu se blíží k závěru svého života a poslání. Z této perspektivy tak můžeme lépe chápat zaslíbení „o novém proroku“ (v. 18). Prorok se zde nemá chápat jako „věštéc“, odhalující budoucnost, ale jako ten, kdo zprostředkovává Boží slovo (a v tomto smyslu se mluví o Mojžíši jako o proroku).

Mojžíš řekl lidu: „Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka, jako jsem já, z tvého středu, z tvých bratrů, toho budete poslouchat. To jsi právě žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorebu v den shromáždění, když jsi říkal: 'Nemohu už slyšet hlas Hospodina, svého Boha, nemohu se už dívat na tento veliký oheň, abych nezemřel.' Hospodin mi tehdy řekl: 'Správně mluví. Vzbudím jim proroka, jako jsi ty, ze středu jejich bratrů a vložím svoje slova v jeho ústa a sdělí jim vše, co mu poručím. Kdo by

však neposlechl mých slov, která bude mluvit v mém jménu, toho pošenu k zodpovědnosti. Prorok, který by se opovážil mým jménem říkat, co jsem mu neporučil, nebo který by mluvil ve jménu jiných bohů, takový prorok musí zemřít!"

Žalm 94

Notový zápis najdete na: [Ps095_02.pdf \(sdh.cz\)](#)

Odpověď: **Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!**

Pojďme, jásejme Hospodinu, - oslavujme Skálu své spásy, - předstupme před něho s chvalozpěvy – a písněmi mu zajásejme! *

Pojďme, padněme, klaňme se, - poklekněme před svými tvůrcem, Hospodinem! - Neboť on je nás Bůh – a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou. *

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: - „Nezatvrzujte svá srdce jako v Meribě, - jako tehdy v Masse na poušti, - kde mě dráždili vaši otcové, - zkoušeli mě, ač viděli mé činy.“ *

2. čtení 1 Kor 7,32-35

Paradoxně se tento „přímočarý“ text dá snadno vyložit špatně – pokud je pravdou, že nemáme mít zbytečné starosti a máme tak žít v nerušené oddanosti Pánu, znamená to snad, že se nemáme vstoupit do manželství? Důležitým vodítkem pro správné porozumění zůstávají Pavlova slova uvedená o několik veršů předtím: „každý má od Boha svůj vlastní dar, jeden tak, druhý jinak (v. 7), a proto každý ať žije tak, jak je povolán.

Bratři! Rád bych, abyste byli bez starostí. Kdo nemá manželku, stará se o věci Páně, jak by se zalíbil Pánu. Ale kdo je ženatý, stará se o věci světské, jak by se líbil manželce, a je rozdělen. A žena nevdaná a panna se stará o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se líbila muži. To však říkám ve vašem zájmu, ne abych na vás hodil smyčku, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

píseň: Pomoz mi, můj Pane zpěvník Orlice s. 33

evangelium Mk 1,21-28

Po prvním veřejném kázání („naplnil se čas a přiblížilo se království Boží, čiňte pokání a věřte evangeliu“ – 1,15) a po povolání prvních učedníků evangelista líčí událost s prvním zázrakem. Je zvláštní, že se jedná o zázrak vyhánění zlého ducha. Tím, že právě na začátku evangelia stojí tento zázrak, se jasně ukazuje, že s Ježíšem přichází Boží království, silnější než moc zlého.

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti do nás,

Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš ho okřikl: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

Ježíš učil. Ježíš stále učí. Nepřestává s touto činností. Neustále vyučuje. Marek toto sloveso vyhrazuje jen pro Ježíše (jen jednou je použito také pro dvanáct apoštolů, když jsou posláni na misie jako Ježíšovi hlasatelé, 6,30). On jediný je učitel. My všichni jsme a zůstaneme jeho učedníky, kteří mluví o tom, co on řekl a učinil.

Neříká se tu, čemu učí, protože učí o sobě prostřednictvím vyprávění o tom, co dělá. Když čteme evangelium, připojujeme se k němu i my a učíme se ho znát.

Ve verši 22. čteme, jak všichni žasli. Je to bouřlivý úžas. Marek, jehož slovní zásoba je velmi střízlivá – asi tisíc slov – užívá osm různých výrazů pro vyjádření úžasu, a to celkem třicetkrát. Obdiv otevírá člověka k přijetí druhého a jeho novosti. Liší se od zvědavosti. Obdiv by měl být správným postojem vzhledem k osobám a k tomu, co je krásné a dobré. Jsme pozvaní žasnout. Kdosi pověděl, že když nad evangeliem nežasnu, vlastně ho nechápu. Opakem úžasu je tvrdost srdce, která uzavírá všechno do smrtícího „to je samozřejmé, to už znám“, a vylučuje jakoukoli novost. Ježíš bude zabit touto tvrdostí srdce (3,6).

3) Vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný.

4) Společně prosíme

1. Prosíme o pomoc, odvalu a vzájemnou toleranci, aby nám současná situace nekazila naše vzájemné vztahy.
2. Prosíme o sílu a trpělivost pro všechny nemocné a zdravotníky.
3. Prosíme o pomoc, abychom byli zodpovědní a svým chováním přispívali ke zlepšení současné situace.
4. Prosíme za učitele, aby i v této nelehké době měli vždy dost trpělivosti a nadšení ke vzdělávání našich dětí.

5. Prosíme za uprchlíky a lidi bez domova.
6. Prosíme o pomoc abychom i v současné naději uměli vnímat radost a naději ze života s Tebou.
7. Prosíme za umírající, aby neodcházeli opuštěni a osamoceni.

5) Modlitba Otčenáš

P: S důvěrou se pomodleme, jak nás naučil Pán Ježíš:

**Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Amen.**

Můžeme připojit i pozdrav pokoje:

P: **Pozdravme se pozdravením pokoje.**

6) Požehnání

Vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

Všichni: **Amen.**

P: **Dobrořečme Pánu.**

Všichni: **Bohu díky.**

píseň: Mír na zemi daruj nám, zpěvník Orlice s. 148